

vi slutte Noget fra den Tid, da kunne vi nære et betydeligt Haab om, at vi ville komme til at leve i et godt Fællesskab med Holsteen, hvilket jeg idetmindste for mit Vedkommende haaber. Jeg vil gjerne indromme den ærede Rigsdagsmand, at der er stor Banskfelig ved en Goldgrandsf af denne Art, og denne Banskfelig bliver langt større ved Goldgrandsfens egen Bessaffenhed end af de Aarsager, han angav, og jeg for mit Vedkommende vilde maafee derfor, dersom det beroede paa mig, foretrække at beholde en Controlgrandsf ved Eideren; men det er Noget, som jeg paa ingen Maade vil paatvinge nogen Mand. Den Minister, som i saa Henseende paatager sig Ansvar, maa vide, hvad han gjør, og det er et Spørgsmaal, som har været til Forhandling, netop imellem den ærede Finanzminister og mig. Hvorledes maa Rigsdagen betragte Sager af denne Art? den maa ikke gaae videre end paa det raadgivende Standpunkt, eller ogsaa maa den skabe en ny Regjering; thi at tvinge en Regjering ind paa en Forholdsregel, som den ikke vil, det er at befrie den for et Ansvar, som vi netop skulle lægge paa den. Er der nogen Banskfelig ved at opretholde Goldgrandsf, saa lad os ikke befrie Finanzministeren for det allermindste af hans Ansvarlighed derfor ved at paatvinge ham en Forholdsregel, som han finder unødvendig. Det vil jo i Tiden vise sig, om der er saadanne Banskfeligheder, og naar det først har viist sig, at der er saadanne, saa er det Tid at komme og forlange Sikkerhed. Det ærede Medlem maa desuden lægge Mærke til, at, medens der i Holsteen kan være et fjendtligt Sindelag af den af ham omtalte Art, — som jeg ikke kender; og derfor vil jeg ikke benegte, at det eksisterer, netop fordi jeg ikke kender det; — saa ligger der en meget stor Forsvarsgrund for denne Lov i en anden Omstændighed, der nemlig, at Holsteen er noget nær den Provinds i Danmark, hvor Industrien udvikler sig raskest, og hvor der er fleest af de Mænd tilstede, som ere interesserede i, at Grandsf bevogtes strengt, og disse Mænd ville sørge for at gaae os tilhaande. De ville ikke lade sig odelægge for Schleswigholsteinsmens, for Tydskhedens Skyld; men netop i disse Mænd, som

fremfor nogen Anden ville see at slutte sig til Danmark, fordi de begribe, at deres hele Stilling beroer paa den Udvikling, som dette Land kan skaffe dem, ville vi have et meget stort Bærn imod Smugleri udenfra, og altsaa troer jeg, at, naar det ærede Medlem overveier nøie og uden Fordom Holsteens Stilling, vil han komme til den Overbevisning, at netop deri ligger en Bessyttelse mod den Svagheit, der er ved Eidergrandsf. Denne Grandsf er af Naturen stærk; men den har den Svagheit, at der paa begge Sider af den boer et eensartet Folk, som let kan ville række hinanden Haanden til Smugleri. (Lindberg: Ja, det vil ogsaa see i Holsteen). Ja, saa vil maafee det ærede Medlem sige: lad os flytte Grandsf tilbage. (Lindberg: Nei!). Na, det vil det ærede Medlem dog ikke! Han er altsaa ikke Nationalist i den Betydning. Ja, saa troer jeg virkelig, at, naar det ærede Medlem nøie overveier alt dette, saa vil han indsee, at han bestander sig paa Inconseqventernes Gebeet. Paa den ene Side frygter han for at miste en Grandsf, hvor Befolkningen paa begge Sider er saa venligsfundet imod hinanden, at han selv erkender, at de kunde have Tilbøielighed til at hjælpe hinanden til Smugleri, og paa den anden Side frygter han for at flytte den hen til en Grandsf, bagved hvilken der boer Folk, som have Interesse af, at Tolden betales, eftersom de leve af Differencen imellem udenlandske Fabricata og deres egne. Jeg troer, at, naar det ærede Medlem samler sine egne Betragtninger til et Hele, saa vil han komme til den Erkendelse, at han ikke kan forsvare den Stilling, han vil indtage. Der er kun een Stilling, som han kan indtage, og som lader sig forsvare, og det er, at han siger: vi ville for at udgjøre en sluttet dansk Stat, som ikke staaer i nogen Forbindelse med det tydske Forbund, stille vor Grandsf ved Eideren; men der er atter det ærede Medlem paa de politiske Umulighedens Gebeet; thi vi kunne ikke undgaae, at Kongen af Danmark er i Europas Dine Monarch i et Rige, som omfatter tillige Holsteen og Lauenborg, og vi kunne ikke, idetmindste ikke for Diebliffet, ved vor Magt og Indflydelse stille Holsteen og Lauenborg fra det tydske Forbund.